

LBRIS

We know
books

Fulton J. Sheen

Recreați pentru
Fericire

Cuvânt-înainte de Jennifer Fulwiler

Traducerea din limba engleză și note:
Ana-Maria Botnaru

Galaxia Gutenberg
2026

Fulton J. Sheen, *Remade for Happiness*

© Ignatius Press, 2014

© Galaxia Gutenberg, 2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SHEEN, J. FULTON

Recreați pentru fericire / Fulton Sheen; trad.: Ana Maria Botnaru.

Târgu Lăpuș: Galaxia Gutenberg, 2026

ISBN 978-630-337-232-7

I. Sheen, J. Fulton (autor)

II. Fulwiler, Jennifer (cuv. înainte)

III. Botnaru, Ana Maria (trad.)

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg

435600 TârguLăpuș, str. Florilor nr. 11

Mobil: 0723377599, 0733979383

email: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
1. Sunteți fericiți?	11
2. Cum este Dumnezeu?	24
3. Dar voi cum sunteți?	34
4. Cum ați ajuns să fiți astfel	43
5. Cine vă poate recrea?	55
6. Este religia ceva strict individual și personal?	71
7. Cum sunteți recreați	87
8. Judecata	112
9. Purgatoriul	119
10. Iadul	127
11. Raiul	137
12. Credința	147
13. Speranța	167
14. Caritatea	180

de un anumit loc de pe pământ, fiindcă nu este, câtuși de puțin, o înțelepciune pământească.

Cred că Milton Berle a formulat asta în cel mai potrivit mod. Întrebat despre milioanele de telespectatori pe care Sheen i-a „mutat” de la emisiunea lui la a sa, Berle a glumit astfel: „Scenariștii lui sunt mai buni (decât ai mei) – Matei, Marcu, Luca și Ioan!”

Făcând apel la adevărurile fundamentale despre viața omului – cine suntem, cine este Dumnezeu, cum putem fi împliniți – practic, Sheen ne oferă un manual la purtător despre sufletul omenesc. Iar manualul nu este creația sa, ci își trage seva din Cuvântul lui Dumnezeu și din Biserica Sa. Este o nevoie disperată de o asemenea carte în epoca noastră – o epocă extrem de confuză când vine vorba ce înseamnă a fi om și a fi fericit. După cum mesajul lui [Sheen] a avut ecou în inimile contemporanilor săi, și astăzi, mai mult decât oricând, avem nevoie de explicațiile sale concise și convingătoare cu privire la adevăratul secret al fericirii.

Capitolul 1 Sunteți fericiți?

Dacă ați vedea gloatele străbătând câmpiile, cu târnăcoape în mâini și tigăi de spălat aurul purtate pe umeri, ați deduce că acei oameni nu au găsit încă aurul pe care îl caută. Dacă ați vedea o mulțime de medici și asistente medicale în ambulanțe sau ducând paturi de campanie, ați conchide că lipsește sănătatea. Când îi vedeți pe oameni umplând sălile de cinema, dând năvală în baruri, căutând mereu noi plăceri, veți socoti că nu au găsit plăcerea, altminteri de ce ar mai căuta-o?

Însuși faptul că puteți gândi că există o plăcere mai mare decât cea pe care o trăiți acum dovedește că nu sunteți fericiți. Dacă ați fi desăvârșiți, perfecți, atunci ați fi fericiți. Fără îndoială, într-un moment sau altul din viața voastră ați obținut ceva despre care ați crezut că vă va face fericiți, dar când ați obținut ce ați vrut, ați fost fericiți?

Vă amintiți, în copilărie, cu câtă nerăbdare așteptați Crăciunul? Vă închipuiați că veți fi atât de fericiți – mâncând prăjituri după pofta inimii, având o mulțime de jucării și bucurându-vă ochii de luminițele colorate ce împodobesc bradul.

A venit Crăciunul și după ce ați mâncat prăjituri, ați suflat în ultima lumânărică din brad și v-ați jucat cu jucăriile până când v-ați plictisit, v-ați dus la culcare și v-ați

spus, în inimioara voastră, că, într-un fel sau altul, dintr-un motiv sau altul, nu a fost chiar așa cum v-ați fi așteptat. Nu ați trăit această experiență de nenumărate ori de atunci încoace?

Ați așteptat cu nerăbdare să vă bucurați de o călătorie, dar când v-ați întors acasă rușiți de oboseală ați recunoscut în sinea voastră că cele mai fericite zile [ale acestei aventuri] au fost cea când ați plecat și cea când v-ați întors. Sau poate ați crezut că fericirea desăvârșită vine odată cu căsătoria. Cu toate că, într-adevăr, căsătoria a adus cu sine într-o oarecare măsură, fericirea, recunoașteți că în prezent considerați ca de la sine înțeleasă iubirea soțului/soției.

Toate cântecele de dragoste ne spun „ce fericiți *vom fi*”; cine a auzit vreodată un cântec despre „ce fericiți suntem”? Persoana iubită poate fi soarele întregii bucurii, însă mai devreme sau mai târziu ne paște deziluzia.

*Luând aminte cum iubitei sale îi hărăzise
mai mult decât se cuvine firii muritoare.*

— Lucrețiu, *De Rerum Natura*

Nimeni nu însetează stând pe marginea fântânii.

Sau poate că v-ați dorit bogăție. Ați obținut-o, iar acum vă temeți că o veți pierde. „Nu zăbala de aur dă aripi unui armăsar.” Într-adevăr, fericirea omului nu stă în mulțimea posesiunilor sale. Sau poate că ați tânjit după recunoașterea și admirația semenilor. Ați devenit faimoși și ați băgat de seamă că reputația este aidoma unei mingi: de îndată ce începe a se rostogoli, oamenii șutează în ea cu sete.

Adevărul este următorul: vreți să fiți pe deplin fericiți, dar nu sunteți. Viața este o înlănțuire de dezamăgiri,

șocuri și deziluzii. Cum ați reacționat la dezamăgiri? Fie ați devenit cinici, fie ați devenit pioși.

Devenind cinici, ați decis că, dacă viața nu e decât o capcană și o deziluzie și atunci de ce să nu profitați și să vă distrați? Ați profitat de orice distracție și de tot ce provoacă „senzații tari” – o nebunie a simțurilor, transformându-vă viața într-o căutare frenetică a distracțiilor și a divertismentului. Sau ați reacționat la dezamăgiri devenind pioși și zicându-vă: „Dacă îmi doresc fericirea, înseamnă că am fost creat pentru ea. Dacă sunt dezamăgit aici [pe pământ], asta înseamnă că eu caut fericirea acolo unde nu o pot găsi. Trebuie să o caut în altă parte, anume în Dumnezeu.”

Iată ce este greșit în legătură cu prima reacție: să crezi că scopul vieții este să obții cât mai multă plăcere cu putință. Asta este abordarea corectă dacă nu am fi decât simple animale. Dar, în afară de trup, avem și un suflet. Prin urmare, în viață există și bucurii, nu doar plăceri.

Între acestea două este o diferență uriașă. Plăcerea ține de trup; bucuria este a minții și a inimii. Lobster Newburg² oferă plăcere anumitor oameni, dar nici celor mai pasionați consumatori de homar nu le-ar trece prin cap să spună că le-a adus bucurie. Ne plictisim repede de plăceri, dar niciodată de bucurii. Băiețelul crede că nu se va sătura vreodată de înghețată, dar descoperă destul de repede că, de fapt, nu e îndeajuns de băiat.

Plăcerea poate fi sporită până în punctul unde încețază a mai fi plăcere; ba chiar se transformă în suferință dacă trece de o anumită limită – gândiți-vă la consumul

² Specialitate culinară americană, constând în carne de homar gătită într-un sos cremos pe bază de unt, smântână, gălbenușuri de ou și sherry sau coniac, condimentată cu piper cayenne.

de alcool. Dar bucuria unei conștiințe curate, sau bucuria Primei Sfinte Împărtășanii, sau descoperirea unui adevăr – acestea nu se transformă niciodată în durere.

Plăcerea băuturii îi face pe oameni să se simtă amețiți, dar nimeni nu se simte amețit de bucuria rugăciunii. O lumină prea puternică devine orbitoare, dar nicio idee nu a strălucit vreodată atât de tare încât să paralizeze mintea; de fapt, cu cât o idee este mai importantă și mai limpede, cu atât mai mare este bucuria pe care o produce. În concluzie, trăind pentru plăceri ratați bucuriile vieții.

Mai mult decât atât: ați băgat de seamă că, pe măsură ce sporește dorința de plăcere, satisfacția de pe urma ei scade? Pentru a avea aceeași plăcere, toxicomanii trebuie să mărească doza de drog. Credeți că este corectă acea filozofie de viață care se bazează pe legea diminuării câștigurilor? Dacă am fost creați pentru plăcere, de ce, odată cu înaintarea în vârstă, scade capacitatea de a simți plăcere, în loc să crească?

Apoi, ați observat că plăcerile sunt întotdeauna mai mari când le anticipăm, când ne gândim la ele, decât atunci când ele se împlinesc efectiv? În privința bucuriilor spiritului, lucrurile stau exact invers. Crucea, de pildă, nu este atractivă ca perspectivă, dar este dulce în fapt. Pentru Iuda, perspectiva celor treizeci de arginți a fost seducătoare, dar în cele din urmă i-a adus înapoi. A obținut ce a vrut, iar asta l-a umplut de dezgust.

Dacă filozofia voastră de viață este distracția și divertismentul, ați descoperit deja că nu aveți parte de ele, fiindcă vă aflați mereu în căutarea fericirii, fără a o putea atinge. Printr-o bizară răsturnare de perspectivă, fericirea stă în căutarea fericirii și nu în fericirea însăși – după cum numeroși profesori din lumea noastră modernă preferă

să caute adevărul decât să îl găsească. Și, astfel, ești cel mai flămând atunci când ești cel mai sătul.

După ce vor fi trecut primii fiori ai posesiei de avere și avuțiile încep să te dezguste, singura fericire rămâne căutarea și vânarea lor. Întorci paginile vieții, dar nu ajungi niciodată să citești cartea.

Iată de ce, oamenii care trăiesc doar pentru plăcere ajung, pe la mijlocul vieții, să devină cinici. Cincul este acea persoană care știe prețul tuturor lucrurilor și valoarea niciunuia. Dați vina pe împrejurări, în loc să dați vina pe voi înșivă. Dacă sunteți căsătoriți, spuneți: „Dacă aș avea alt soț / altă soție, aș fi fericit(ă)” Sau spuneți: „Dacă aș avea un alt loc de muncă...”; sau: „Dacă m-aș duce în alt club de noapte...”; sau: „Dacă aș trăi în alt oraș, aș fi fericit.” În fiecare situație, faceți că fericirea să fie *extrinsecă*, exterioară, dincolo de voi. Nu e de mirare că nu sunteți niciodată fericiți. Vânați iluzii până când moartea vă răpune.

Nu veți dobândi niciodată fericirea după care tânjiți fiindcă dorințele voastre intră în conflict unele cu altele. În ciuda reclamei care spune „Mănâncă și dansează”, nu poți să le faci pe amândouă în același timp. Anumite plăceri au caracter exclusiv – nu pot fi savurate împreună cu altele. Nu te poți bucura de o carte bună și de un meci de fotbal în același timp. Nu poți savura un sendviș în timp ce înoți sau schiezi. Chiar și cele mai rafinate plăceri, precum muzica bună sau literatura, nu pot continua la nesfârșit, fiindcă resursele lăuntrice nu îi permit omului să se bucure de ele fără pauză și relaxare.

Chiar dacă revenim la ele fără limită, de nenumărate ori, totuși, rămânem în ele pentru o perioadă limitată.

*Mai mult! Mai mult! strigă sufletul rătăcit;
mai puțin decât totul nu-l satură pe om.*

— Blake

Dacă se bazează pe principiul „mereu distracție”, viața omului este dezordonată și nefericită, fiindcă fericirea este un produs secundar, nu un scop în sine; este domnișoara de onoare, nu mireasa; decurge din altceva. Nu mănânci ca să fii fericit, ci ești fericit fiindcă mănânci. Rezultă de aici că nu te simți cu adevărat bine până când nu descoperi care este scopul vieții tale.

Cel mai mare obstacol în calea fericirii este timpul, nu doar fiindcă te obligă să savurezi plăcerile în mod succesiv, ci fiindcă nu poți fi niciodată cu adevărat fericit decât dacă nu mai ai noțiunea trecerii timpului. Cu cât te uiți mai des la ceas, cu atât ești mai puțin fericit! Cu cât te simți mai bine, cu atât ești mai puțin conștient de trecerea timpului. Spunem „A trecut timpul așa cum trec toate” Atunci, poate că fericirea are o legătură cu veșnicia! Putem afla fericirea în temporalitate, dar ceea ce vrem de fapt este Fericirea cea fără de sfârșit.

Cealaltă reacție la dezamăgire este mult mai rezonabilă. Pornește de la întrebarea „De ce sunt dezamăgit?” și continuă „Cum pot evita asta?”

De ce sunteți dezamăgiți? Din cauza disproporției enorme între dorințe și felul în care ele se materializează. Sufletul are ceva infinit fiindcă este spiritual; însă trupul și lumea sunt materiale și limitate – [omul trupesc este] „prins, legat, încătușat”.³ Vă puteți imagina un munte de

³ William Shakespeare, *Macbeth*, actul 3, scena IV.

aur, dar nu îl veți vedea niciodată în realitate. Vă puteți închipui un castel cu o sută de mii de camere, una plină cu diamante, alta cu smaralde, alta cu perle, dar niciodată nu veți vedea un astfel de castel.

Tot așa, anticipați o plăcere pământească, o poziție [socială] sau o stare de viață, iar după ce o dobândiți începeți să simțiți disproporția enormă între idealul la care ați visat și realitatea de care aveți parte. Și urmează dezamăgirea. Toate idealurile pământești se pierd prin materializare. Cu cât idealul vostru este mai material, cu atât mai mare va fi dezamăgirea; cu cât este mai spiritual, cu atât deziluzia va fi mai mică. De aceea, oamenii care se consacră chestiunilor spirituale, cum ar fi căutarea adevărului, nu se vor trezi niciodată dimineața având un gust amar sau simțind că au picioare de plumb.

Când îi dai seama de ce ești dezamăgit, anume din cauza discrepanței între idealul din mintea ta și actualizarea acestuia în trup sau în materie, nu devii cinic. Mai degrabă, faci următorul pas, căutând să eviți complet dezamăgirile. Nu este nimic anormal în a vrea să trăiești – nu încă doi ani, ci pentru totdeauna; nu este nimic ciudat în setea de adevăr – nu adevărul economiei excluzând adevărul istoriei, ci tot adevărul; nu este nimic neomenesc în setea de iubire, nu până când moartea vă va despărți, nici până când se instalează sațietatea sau trădarea ucide [iubirea], ci pentru totdeauna.

Cu siguranță nu v-ați dori această Viață Perfectă, Iubire Perfectă și Adevăr Perfect decât dacă ele există într-adevăr. Însuși faptul că vă bucurați de o câtime din ele înseamnă că ele există ca întreg. Nu ați cunoaște arcul de cerc dacă nu ar exista circumferința; nici nu ați umbla în umbră dacă nu ar exista lumina.